

بنیانگذار و مدیر عامل شرکت دانش بنیان فناوران ابزار دقیق کوهرن

شرح حال پروین برادران قهفرخی، دانش آموخته کار آفرین دانشکده کار آفرینی

Email: kuhrang@gmail.com

زمینه نداشتیم. از همان لحظه شروع کردم با تماس گرفتن به دوستان برای جمع آوری کتاب و کسب اطلاعات در این زمینه. به مدت چندین ماه تحت آموزش های تخصصی میکروپزشکی و بهداشت قرار گرفتم و در حوزه های صنایع غذایی، بیوشیمی، بخشی از دامپزشکی، بهداشت و سیستم های مدیریت تسلط پیدا کردم. حدود ۱۰ سال در کارخانه کار کردم و در این مدت تمام آموزش ها و مهارت های مربوط به صنایع را گذرانده بودم. حدود ۲۵۰۰ ساعت کلاس مهارتی رفتم. از حدود سال یازدهم شروع کردیم به پیاده سازی سیستم های مدیریت کیفیت و استاندارد ایمنی و بهداشت صنایع غذایی (HACCP).

در محیط کارخانه بسیار سرمان شلوغ بود و حتی گاهی اوقات تا ۱۹ ساعت هم سرکار بودیم اما پاداش متناسب با تلاشمان دریافت نمی کردیم. یک پروسه روتین سخت که فرصت خودشناسی رو از آدم میگیره. از نظر سلامتی هم تأثیرات منفی روی ما می گذاشت. محیط کسب و کار، رفتار همکاران، فشار کار، تکراری بودن کار، عدم توجه به نوآوری ها و توانایی ها و عدم پاداش مناسب باعث شد که تصمیمات جدی تری بگیریم. به کمک همسر و خانواده شروع به تیم سازی در خارج از کارخانه کردم و نمایندگی شرکت مشاوره پیاده سازی سیستم های مدیریت را گرفتم. کار به این شکل بود که از سازمان گسترش نوسازی صنایع ایران پروژه می گرفتند و برای انجام به ما می سپردند. شروع به بازدید از کارخانه های مختلف کردم که این بازدید از صنایع مختلف، دید من را گسترده تر کرد. در همین زمان آموزش های کار آفرینی در ایران شروع شده بود. موسسه کار به ما پیشنهاد ارائه دوره های آموزش کار آفرینی را دادند و ما قبول کردیم. من شروع به دوره دیدن در زمینه های کار آفرینی توسط اساتید آلمانی و انگلیسی در پژوهشگاه نفت کردم. همچنین شرکت آموزش های کار آفرینی را ثبت کردم که جز اولین ها در این

من در روستای قهفرخ چهارمحال و بختیاری در سال ۱۳۵۰ متولد شده ام که الان به شهر بزرگی تبدیل شده است. در محیطی بزرگ شدم که تمام عموهایم در یک مکان زندگی می کردند به همین دلیل نام خانوادگی ام برادران است. خانواده بزرگ ما یک رهبر کسب و کار داشت و تمام اعضای خانواده از او پیروی و حمایت می کردند. رهبر نقش مهمی در خانواده ما داشته است. در دوره ما که عمویم رهبر بود الزام ایشان این بود که همه بچه ها باید تحصیل کنند. خودشان بیشتر امور مالی و تجارت را انجام می دادند و پدرم مسئول خرید بنگاه بود. ما در دوران بچگی کار می کردیم و خرید خانه بر عهده ما بود و از دوران بچگی با نحوه خرید و بازار آشنا بودیم. از دوازده سالگی بر روی تحصیل متمرکز شدم و باید رتبه های اول را بدست می آوردم. اکثر همکلاسی هایم رشته های پزشکی قبول شدند اما در سالی که من کنکور شرکت کردم، ظرفیت کنکور تغییر کرد و فقط ۴۰٪ برای ما باقی ماند. با دو نفر اختلاف از رشته پزشکی بازماندم و در رشته شیمی دانشگاه چمران قبول شدم. وارد فضای شیمی شدم و همچنان تلاش کردم که اگر امکان دارد در رشته پزشکی تحصیل کنم اما این اتفاق نیفتاد.

من کارشناسی شیمی، کارشناسی ارشد اقتصاد محیط زیست، کارشناسی ارشد کار آفرینی و دانشجوی دکتری کار آفرینی فناورانه می باشم.

در دوران تحصیل بسیار متفاوت کار کردم. بیشتر در دانشکده تربیت بدنی بودم. در تیم بسکتبال دانشجویان قهرمان کشوری بودم. و در تیم بدمینتون قهرمان استانی. دانشکده تربیت بدنی محیط متفاوتی نسبت به دانشکده شیمی داشت و جو دوستانه بود. در زمینه هنر خطاطی در رشته نستعلیق، کتابت و شکسته تا رتبه ممتاز پیش رفتم. بعد از فارغ التحصیلی از شیمی داشتم برای کارشناسی ارشد آماده می شدم اما به پیشنهاد خانواده مجبور به انتخاب کار شدم و کارخانه را انتخاب کردم. اول به اداره کار زنگ زدم و گفتم که شیمیست هستم و دنبال کار. گفتند که یک کارخانه شیر به نیرو نیاز دارد؛ من تماس گرفتم و دعوت به مصاحبه شدم. بعد از اینکه مورد قبول واقع شدم محیط آزمایشگاه را به عنوان محل کار به من نشان دادند. محیط بهداشتی آنجا زیاد مناسب نبود. به مسئول خدمات سپردم که آنجا را تمیز کنند و به من خبر دهند. مدیر عامل از این رفتار خوششان آمد و سمت رئیس آزمایشگاه را به من دادند.

بعد از استخدام در رابطه با کشت میکروبی از من آزمایشات و نتایج رو می خواستند و اطلاعاتی در این

زمینه بود. بعد از آن حدود سال ۸۶ در دو رشته هم زمان در مقطع کارشناسی ارشد قبول شدم. در این زمان دیگه کارخانه نرفتم و استعفا دادم.

اساتید دانشکده کار آفرینی بیشتر تئوری محور با ذهنیت مدیریت بودند و در کسب دانش با دانشجویان عجین بودند. از ویژگی های خوب دانشکده این بود که همیشه فعال بود و اساتدان و دانشجویان شبانه روزی فعالیت داشتند.

آن زمان با ادبیات نوآوری و فناوری های پیشرفته آشنا شدم و از آنجایی که دانش خودم بین رشته ای بود برایم جذابیت زیادی داشت. من همچنین شبکه تخصصی از افراد ساخته بودم. به صورت اتفاقی از یکی از آشناهایم ایمیلی دریافت کردم مبنی بر اینکه رتبه اول اختراعات را به دست آورده اند و من با جایزه نوآوری و شکوفایی اختراعات ایران آشنا شدم. تصمیم گرفتم که رتبه اول اختراعات ایران را به دست آورم و به تیم خودم هم این مسئله را اعلام کردم. ما به دنبال شناسایی ایده برای کار کردن روی آن بودیم. آن زمان من در دو رشته مختلف در مقطع ارشد تحصیل می کردم و درگیر دروس و تحقیق های کلاسی بودم. در رشته اقتصاد محیط زیست بر روی ارزش گذاری بر روی انسان کار می کردم که به سوختگی ها در اثر حادثه برخوردیم. به یاد آوردم که قبلاً بر روی پلیمرها کار می کردیم و با ربط دادن این دو موضوع مسئله ای در ذهن من شکل گرفت. با کار کردن به روی این مسئله متوجه شدیم که کاربردهای مفیدی دارد. در حین اختراع محصول جدید دنبال ثبت اختراع آن هم بودیم. این محصول در همان سال رتبه اول اختراعات ایران را کسب کرد. ما یک دفعه دیده شدیم و در

چشمواره های مختلف شرکت کردیم. هم زمان در حوزه جدید فعالیت کردن، یعنی هم دانشجو بودن و هم کار کردن بسیار سخت بود اما چون این شرایط برای ما جذاب بود محصولات بعدی را شروع به طراحی و ساخت و اجرا کردیم. تاکنون ۸ اختراع به ثبت رسانده ایم. از جمله محصولات اختراعی می توان به مالچ های ارگانیک در تثبیت کانون های بحرانی بیابانی و ریزگردها، نانو پوشش های مقاوم کننده انواع آجر نسوز، عایق های حرارتی در صنعت فولادسازی، اطفای حریق مهیب همچون آتش سوزی جنگل و مرتع، آل آمینو اسیدهای تقویت کننده مو و ابرو و غیره اشاره کرد.

از آمادگی بازار مطمئن شوم. اما در عمل و اجرا خیلی سریع عمل می‌کنم. از سیستم ژاپنی‌ها پیروی می‌کنیم. برای مثال گاهی طراحی عمال طول می‌کشد اما یک ماهه اجرا می‌کنیم. ما یک سازمان یادگیرنده هستیم که در حوزه‌های خاص در لبه فناوری کار می‌کنیم.

و چون دانشکده کارآفرینی و این رشته را خیلی دوست دارم چند پیشنهاد تقدیم می‌کنم:

دانشکده کارآفرینی اگر صرفاً از طریق کنکور دانشجو بگیرد هرگز دانشکده کارآفرین نخواهد شد. اصولاً دانشگاه کارآفرین نمی‌تواند مجری تصمیمات غیر واقعی وزارت علوم، سازمان سنجش و نهادهای تصمیم گیر دولتی باشد. مقاله محور نبودن بلکه تجاری محور بودن باید اصل باشد. تدریس ۲ یا چند استاد در هر درس در رشته کارآفرینی یک ضرورت است. یک استاد تئوری محور، یک استاد از صنعت و بازار و یک استاد از بین سیاستگذاران.

شرکت‌های دانش بنیان باید در کنار دانشگاه حضور فعال داشته باشند و مشکلات خود را درون دانشگاه حل کنند. باید تاسیس شرکت نیز مانند پایان نامه و مقاله در دستور کار آموزش دانشکده قرار گیرد.

برای راه‌اندازی کسب و کار اولین مشکل تأمین منابع مالی نیست. مانع اصلی تاسیس و مدیریت شرکت‌ها و تجاری سازی محصولات، حضور دولتی‌ها و مدیریت فشل دولتی و قوانین دست و پاگیر برای اخذ مجوز است.

ایجاد شرکت‌های فراملیتی و بین‌المللی برای توسعه بازار و پیشرفت شرکت‌های داخلی نیاز است و دانشگاه تهران می‌تواند از ارتباطات بین‌المللی خود بیشتر استفاده کند.

همیشه اول باشم که این انگیزه برای پیشرفت در کارهایم است. جوایز، جشنواره‌ها و تشویق‌ها انگیزه‌های بیرونی مناسبی برای ماست و جذابیت دارد.

در حوزه‌های طراحی متالوژی، پدافند غیرعامل، شیمی زیست محیطی، زیست فناوری و نساجی فعالیت‌هایی داشته‌ایم و تیم ما تحصیلات بین‌رشته‌ای و تجربه خوبی در صنعت دارند. یکی از برنامه‌های آینده ما ایجاد شرکت هولدینگ است.

افراد اثرگذار در ایجاد کسب و کارم خانواده‌ام، تیم کاری و اساتید دانشکده کارآفرینی از جمله: دکتر الیاسی که اندیشه ساز است، انرژی مثبت دکتر زعفریان، پیگیر بودن دکتر زالی، قدرت و جسارت دکتر رضوی، نظام مند عمل کردن دکتر زارعی، مهربانی‌ها و نوع عملکرد دکتر رضوانی و دکتر احمد پور و....

چالش‌های زیادی بر سر راهمان بوده است اما با تلاش و پشتکار این موانع را پشت سر می‌گذاریم. از جمله مشکلات، ندادن مجوز به شرکت‌های دانش بنیان است. چالش بزرگ بعدی این است که تجاری سازی بین‌المللی بلد نیستیم و نمی‌دانیم چطوری وارد تجارت بین‌الملل شویم. از نظر حقوقی و مالی هم ضعف‌های زیادی داریم.

من خیلی پر ریسک تصمیم نمی‌گیرم و ترجیح می‌دهم اول

من در سال ۲۰۱۲ جزو شش زن منتخب کارآفرینی فناورانه جهان توسط دیده بان جهانی کارآفرینی (GEM) برای اولین بار از ایران انتخاب شدم. منتخب فن‌آفرینان رشد یافته جشنواره فن‌آفرینی شیخ بهایی سال ۹۴. فناور برتر شانزدهمین جشنواره پژوهش و فناوری سال ۹۴. منتخب برتر همایش ملی بانوی آب سال ۹۴. منتخب دانشجوی کارآفرین دانشکده کارآفرینی سال ۹۴. رتبه اول نخبه مهارتی کشور سال ۹۳. رتبه ویژه کشوری سومین و چهارمین (نوبل ایران) سال ۹۳. رتبه ویژه کشوری سومین و چهارمین جشنواره ملی علم تا عمل معاونت علمی و فناوری ریاست

جمهوری؛ پژوهشگر برتر جشنواره پژوهش و فناوری در سال ۹۰ و ۹۱. رتبه برتر اختراعات جشنواره نوآوری و شکوفایی فجر انقلاب اسلامی سال ۸۸. رتبه برتر جشنواره فن آفرینی و نوآوری دانشگاه تهران جشنواره دکتر چمران سال ۸۸. جزء ۶ طرح منتخب جشنواره هفته پژوهش دانشگاه تهران، شرکت برتر در زمینه ترویج و آموزش کارآفرینی سال ۸۶. برگزیده چندین جشنواره و کنفرانس ملی و بین‌المللی را در کارنامه خود دارم. همچنین دارای بیش از ۲۵ مقاله در حوزه‌های بین رشته‌ای و کاربردی هستم.

از جمله شکست‌های زندگی‌ام این است که مدت زیادی در آن کارخانه ماندم. برای مثال با توجه به گفته ژاپنی‌ها بهتر است در پست‌های مدیریتی ۳ تا ۵ سال ماند زیرا باید با کارهای مختلف و جاهای مختلف آشنا شد اما من بیش از ۱۰ سال در آن پست ماندم. به دیگران هم توصیه می‌کنم بعد از ۵ سال حوزه خود را تغییر دهند تا شغلشان تکراری و روتین نباشد. در حوزه محصولاتمان هم بعضی‌ها زیاد موفق نیستند و ما خیلی سریع روی آن‌ها نوآوری انجام می‌دهیم تا در جای مناسبی مورد استفاده قرار بگیرند.

چند وجهی فکر کردن و خیال پرداز بودنم که از بچگی با من بوده یکی از دلایل موفقیتیم است. همین چند وجهی بودن باعث شده ابتدا بدانیم چه می‌خواهیم تولید کنیم و بعد سراغ تولید و ارائه محصولات برویم که باعث صرفه جویی در زمان و هزینه می‌شود. همچنین به شدت پرتلاش هستم و دوست دارم موفقیت‌هایم دیده شود و

تهیه کنندگان: محمد حسین خانی، مجید حسین زاده

با نظارت: دکتر محمدرضا زالی (رئیس دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران)

